

НОВИНИ

12 років ув'язнення за зґвалтування дітей: зловмисники отримали максимальне покарання
23 ТРА, 2026

Заражена прокремльовською «орбанизацією» Угорщина забороняла імпорту сільгосппродукції з України
23 ТРА, 2026

У Кам'янці-Подільському судитимуть чоловіка, який побив співмешканку та залишив її померати
23 ТРА, 2026

Тополіціанти, підозрювані у корупції, «оперативно» вийшли із СІЗО під заставу. Крім... люди. А кого з наших «достоїнств» посадили за останні роки?
23 ТРА, 2026

Оперативна інформація щодо російського вторгнення станом на 22.00 22.05.2026
22 ТРА, 2026

Сумнозвісна трамвайська глава нагородила США після мажачи про укрїнський бізнескорторію, тікаю у відставку
22 ТРА, 2026

На Чернігівщині у девертира виявили арсенал зброї (фото)
22 ТРА, 2026

Найбільш небезпечні місця старого Харкова: "Карпівка", "Тюринка", "Чоботарська" – суб'єктивний рейтинг
23 ТРА, 2026

Між в'язницю за постріл та тюрмою за бездіяльність: Від Хмельницького до Києва або чому система депортативним карам рішуче і породжує бовгузів
23 КВІ, 2026

«Гроші брати боюсь» – як суддя Посохов під час конкурсу до ВАКО отримав підсуду від НАБУ
24 КВІ, 2026

Хроніка «падіння вежі». 549 кілогерців надії або чому смарфони не замінюли персональному сирену в хаті пенсіонера
24 КВІ, 2026

Відсутність закону як дозвіл на вбивство: про Головіську трагедію або сім кроків до беззачетого татлу
24 КВІ, 2026

Чому жертви насильства мовчать? І хто в цьому винен
25 КВІ, 2026

Черніобільська ЧАЕС на паузі: 40 років без рішення і нові загрози
25 КВІ, 2026

COVID-19 ДТП Донбасс Київ Розшуку дітей агресія Росії Вбивство мирних жителів викликане ВОЙНОЮ війна с Росією жєни зрєдичи РФ втрати окупантів війна з Росією грабж державна зрада

співомовки України змах на вбивство зловмисника службамі станицями Знищення окупантів колаборатійна діяльність коронавірус корупція Корупція крадіжки, напад Росії на Україну нерозкошони Незаконне переправлення осіб через держкордон нокове поранення обстріли цивільної інфраструктури ОПЕРАТИВНА інформація посібники окупантів проривання шкоти підірвання документів п'яний за кермом ракетні удари окупантів розбій російські воєні злочини РУССКИЙ МИР смертельна ДТП убийство хабар Шахрайство

РЕКЛАМА

БРАТВА

Найбільш небезпечні місця старого Харкова: "Карпівка", "Тюринка", "Чоботарська" – суб'єктивний рейтинг

PUBLISHED 23 ТРАВНЯ 2026

Як правило, підйом рівня саме вуличної злочинності припадав на важкі для всієї країни часи, на перехідні моменти та періоди соціальної напруженості, яких у нашій історії було чимало. Найскладнішим періодом з погляду активності вуличної злочинності був період із середини 1980-х і на початок 1990-х минулого століття.

На той час у Харкові були місця, де випадкового перехожого майже напевно чекала неприємна зустріч із місцевими маргіналами. За підсумками такої зустрічі перехожий міг стати жертвою як банальних хуліганських дій, іноді з "легкими тілесними ушкодженнями", так і з об'єктом класичного пограбування, "гоп-стопу", з більш важкими наслідками для здоров'я.

"Карпівка". Вулиця Карпівська та прилеглі до неї невеликі вулицки та провулки

Вулиця Карпівська

Вулиця Карпівська невелика, всього менше кілометра в довжину, починається від Паденого вокзалу. Яке вздовж залізничного полотна та впирається у Карпівський сад. Забудована приватними спорудами, старими дво- та триповерховими цегляними будинками, частина домоволодінь, колишніх бараків, розташована безпосередньо вздовж залізничі у смугі відчуження – ці будівлі використовувалися як житло для залізничників.

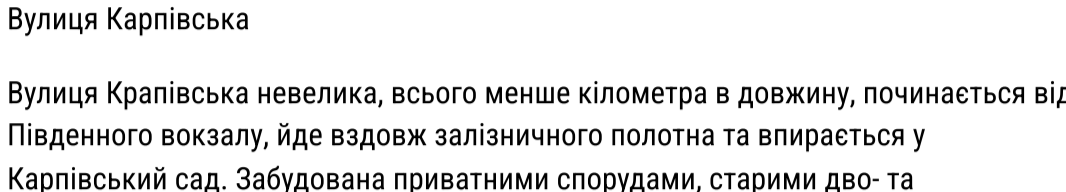
Залізничне полотно наче відокремлює цей район від решти міста, завсіма поруч також знаходиться Харківський слідчий ізолятор і виправна колонія №43.

Саме близьке сусідство із вокзалом та виправними установами визначало долі молодих мешканців "Карпівки". Багато хто проходив школу vocationalного шахрайства, деякі часто "по-сусідськи" потрапляли до місцевих пенітенціарних закладів.

Наприкінці 80-х – на початку 90-х розвага на "Карпівці" була одна – алкоголь. На всю невелику вулицю було з десяток точок торгівлі самогоном, були навіть нелегальні бари, гадюшники, де відпочивала місцева босота.

На "Карпівці" випадковому гостю не загрожувала однозначна розправа. Як правило, перехожого відповідного виду та віку оточували 2-3 місцевих, питали, до кого прийшов і навіщо, і, незалежно від відповіді, пропонували "допомогти", придбати випивку, "скупитися". До насильства вдавалися рідко, тільки якщо "зальотний" перший починав бійку. На "Карпівці" конфлікт, що вже почався, зазвичай не завершується спільним розливанням місцевого самогону в одному з двориків, звичайно ж, за рахунок чужинця, а подальший розвиток подій уже був непередбачуваним.

"Тюринка". Універмаг "Харків" та прилеглі вулиці та провулки

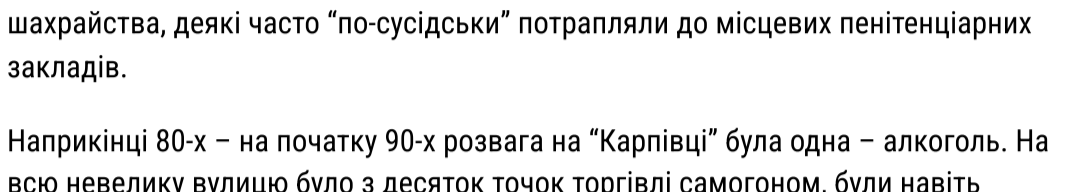
Універмаг "Харків". 90-ті роки

Кінець 80-х, кінцева зупинка тролейбуса №37 "Універмаг Харків", коло за універмагом, з боку вулиці Якіра. Опинитися там на самоті у вечірній час майже напевно означало стати жертвою пограбування.

Тролейбусний маршрут від 602-го мікрорайону до універмагу "Харків" спочатку був непередбачуваним та непопулярним. Якщо в години пік пасажирів ще їздили, то після шостої вечора тролейбуси ходили майже порожні. Коло біля універмагу в цей час завжди безлюдне, пасажирів одиниці. Саме це місце уподобали місцеві "гопники", підлітки з найближчого приватного сектору.

Тактика була проста: група молоді віком від 12 до 16 років збиралася на одній із сусідніх вулиць. Потім приходили на зупинку і просто чекали в чагарниках, виглядаючи жертву. Цікавили лише такі ж підлітки та субтильні, неспортивного вигляду чоловіки, які чекали на тролейбус. Оточували натовпом, у групі бувало від п'яти до десяти чоловік, і вимагали гроші. Але гроші не були пріоритетом – їм дівталися, зазвичай, колійки. Підлітки отримували владу, бачили страх, що навіювали, насолоджувалися своєю силою. У разі опору нахмурилися всім натовпом, але якщо суперник був сильнішим або просто минав активний опір, одразу розбіглися – битися до ладу нікого не мав. Але після втечі через нетривалий час знову збиралася в об'єктованому місці і йшли на зупинку чатувати випадкових перехожих. Іноді за таким же принципом і таким же успіхом діяли в парку біля ДК ХЕМЗ.

"Червоний Жовтень", також відомий як "Новий побут" ("Лиса гора")

Вулиця Новий Побут

Глуха околиця, коло тролейбусів, з одного боку похмурі та облуплені двоповерхові цегляні будинки, збудовані ще до війни, з іншого боку – приватний сектор, за приватними дворами – цвинтар та кінець міста.

Місцевий контингент відповідає атмосфері – район був суто бандитський. Тут на той час "компактно проживали" громадяни з кримінальним минулим. На "Червоному Жовті" не було банальної вуличної шпани: як не дивно, але висока концентрація мешканців із кримінальними навичками приносила навіть певну стабільність у криміногенну обстановку.

Чужака тут помічали відразу – район був не найбільш густонаселений, а з настанням темряви – навіть безлюдний.

Методи фізичного насильства місцеві асоціальні елементи використовували рідко, адже кожен мав розуміння наслідків подібних дій, заснований на власному تجربهному досвіді. Та й дільничний знав усіх як рідних. Тут використовувався метод психологічного впливу, тиску, у якому майже всі колійни "сидільці" були майстрами – тут потенційні жертви "розповідали".

"Розповіді" означало завести розмову, у процесі швидко намацати у опонента слабке місце, натиснути, підкорити, навіть почуття тривоги та страху. І все це важливо без прямих загроз.

Якщо перехожому, який опинився в цьому районі в невдалий час, все "правильно розповіли", він сам віддавав гроші і цінності, і йшов задоволений, що "легко відібрав". Але у разі виникнення непорозуміння "невимушене спілкування" могло легко перейти в силовий конфлікт, тобто вуличну бійку, а в цьому стилі єдиноборств знову ж таки колійни зеки мали великий досвід. Наслідки в цьому випадку були дуже важкі, для чужинця, звичайно. На "Червоному Жовті" тоді були найкращі майстри "вуличного карате" у місті.

"Чоботарська". Вулиця Чоботарська, частина вулиці Котлова, Червоноармійської та Кацарської

Вулиця Чоботарська

Чоботарська – одна з найстаріших вулиць Харкова, з багатою кримінальною історією і, напевно, найнебезпечніше місце в період, що описується.

Коліє на цій вулиці проживали ремісники-чоботарі, що виготовляли взуття – чоботи. Хоча деякі дослідники цю версію ставлять під сумнів, стверджуючи, що в 1804 році губерньський землемір Микола Драгомир самостійно роздав вулицям назви на власний розсуд без прив'язки до професійної приналежності жителів.

Як у будь-якій вулиці з історією, у Чоботарській у свій час було і неофіційне найменування – "свиняче гніздо". У XIX столітті околична частина вулиці була улюбленим місцем проживання антисоціальних елементів, тобто бомжі. Звідси й менш романтичне назва цієї частини вулиці.

У період становлення радянської влади в Харкові на Чоботарській організується безплі зловідських кубів і "малин". У місцевих хроніках 1917 року навіть є згадка про облаву на цій вулиці силами аж 30 співробітників карного розшуку, під час якої затримали двох харківських бандитів – Плетньова та Савченка, які у місцевому значному закладі під назвою "Схід" відзначили вдалий наліт. Тоді не обійшлося без погоні та перестрілки. Один із грабників був поранений під час спробов втечі.

Так склалося історично, що нетри на Чоботарській та знаєдбани будинки на Клочківській та Бурсацькому узвозі були найкомфортнішим місцем проживання для базарної погані, це була резервація вуличного криміналу майже в центрі міста. Серед харківських злочинців було чимало вихідців саме із цих місць.

Кримінальні елементи тут виходили надвір із певною метою – роздобути, "накрутити" грошей. Підхід до справи у місцевих "топарів" був суто прагматичний – "тони бабки", а в процесі вилучення грошей у перехожих використовувалися будь-які засоби. Від психологічного пресингу до прямого насильства, іноді із застосуванням зброї, як правило, холодної. Ділили в парі, щоб було зрозуміло, що вони не жартують, один завжди мочив стілець за спиною жертви, інший лоскавав жертву сучь прохання. Але беззвучне насильство та агресія місцевими не зорієтувалася. Імовірність бути пограбованим тут на той час була дуже високою.

Наперед просимо вибачення у харків'ян, "патріотів своїх районів". Когось, можливо, обурить, що саме їхній рідний район назвали бандитським та небезпечним, а когось навпаки, зачепить, що саме його район не було включено до цього своєрідного рейтингу. Стаття написана лише за особистими спогадами автора, інформація має суб'єктивний характер.

Автор: **Костянтин Май**

Джерело: **ДУМКА**

Like

Tweet

Новини партнерів

Французька поліція провела обшуки в...
0

Офіо назвав «єдиного», хто може стати...
0

Лааров спробував пояснити китаївцям, чому...
0

Trump's China Strategy Is Reshaping...
0

Леся Українка, про яку не писали у...
0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

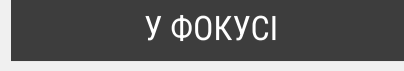
0

0

0

Україна кри...
Follow Page

У ФОКУСІ

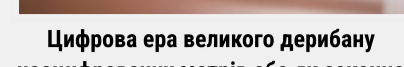
Цифрова ера великого дребану неоцифрованих метрів або як законно стати беззастежкою за три роки на Івано-Франківці

ІНШІ НОВИНИ

Трампа не поїде на весілля сина через "любов до Америки"

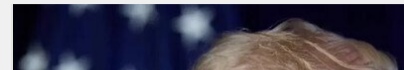
ДЕТАЛЬНІШЕ

Кирило Буданов одягнув унікальну вишиванку, яку створили ..

ДЕТАЛЬНІШЕ

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

«А ми тут при чому?». Смертельна відмова за сіль заміни від портунки та ціна байдужості київської підземки

ФОТОРЕПОРТАЖ

Як виглядає українська ТЕС, що пережила не одну ракетну атаку російських загрозників

НОВИНИ IT

Технології
Загрузка...